

1. Je ráno, pěkný den jako nejdenn,  
a brána k štěstí otevřená,  
a v světle přikrytá vedle leží ta,  
která je a není moje žena,  
ať žije lidskej tvor, je osmej termidor  
a lid za oknem volá "sláva!",  
[: a ona po chvíli v moji košili  
vstává, tiše vstává. :]
2. Pod blůzou z Marseille však má dvě kameje  
hezčí, než má šenešálka,  
a já je propíjím s jednou bestií,  
která je a není moje válka,  
jó, v malým pokoji ve tmě a ve zbroji  
se rázem kroků nedostává,  
[: když země kdekoli je v letní řeholi  
plavá, tolik plavá. :]
3. Léto uzraje a tahle holka je  
moc bílá na to, aby žila  
jen ze svých kamejí a s mojí nadějí,  
v který je a není moje síla,  
[: jó, je mi do tance, tahle romance  
je možná ženská nebezpečná,  
možná krvavá, možná nepravá,  
ale věčná, bože, věčná. :]